

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 112.584 van 18 november 2002
in de zaken A. 77.453/IX-985
77.566/IX-1019.**

In zake : I . de NV Apotheek MARTENS,
die woonplaats kiest bij
advocaat R. ASCRAWAT,
kantoor houdende te VEURNE,
Kaaiplaats 10,
I I .
1. Viviane LEROY,
2. de BVBA Apotheek DE SCHRIJVER,
3. de NV DUYNSLAEGER,
4. de NV FARMA-BOVAN,
5. de NV Apotheek WAELPUT,
die woonplaats kiezen bij
advocaten D. BLOMMAERT en D. LAGASSE,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Terhulpesteenweg 187

tegen :

I. + II.
de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van
Volksgezondheid,
die woonplaats kiest bij
advocaat T. BALTHAZAR,
kantoor houdende te GENT,
Onderbergen 57.

tussenkommende partij in de tweede zaak :

Maria SAMAN,
wonende te WAASMUNSTER,
Kleemstraat 16.

DE RAAD VAN STATE, IXe K A M E R,

Gezien een eerste verzoekschrift dat de NV Apotheek MARTENS
op 9 februari 1998 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van het besluit
genomen op 25 april 1997 door de minister van Volksgezondheid en Pensioenen
waarbij aan Maria SAMAN de vergunning wordt verleend voor het openen van een
voor het publiek opengestelde officina te Sint-Niklaas, Klapperbeekstraat 36;

Gezien een tweede verzoekschrift dat Viviane LEROY, de BVBA Apotheek DE SCHRIJVER, de NV DUYNSLAEGER, de NV FARMA-BOVAN en de NV Apotheek WAELPUT op 17 februari 1998 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van hetzelfde besluit;

Gelet op het arrest nr. 75.047 van 10 juli 1998 waarbij de vorderingen tot schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit worden verworpen;

Gezien het verzoek tot voortzetting van de rechtspleging ingediend op 5 augustus 1998 door de NV Apotheek MARTENS;

Gezien het verzoek tot voortzetting van de rechtspleging ingediend op 14 augustus 1998 door Viviane LEROY, de NV DUYNSLAEGER, de NV FARMA-BOVAN en de NV Apotheek WAELPUT;

Gezien het verzoekschrift tot tussenkomst van 2 december 1998 ingediend door Maria SAMAN;

Gelet op de beschikking van 28 december 1998 die de tussenkomst van Maria SAMAN toelaat in de zaak A. 77.566/IX-1019;

Gezien de memorie van antwoord en de toelichtende memorie in de zaak A. 77.453/IX-985;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord in de zaak A. 77.566/IX-1019;

Gezien het verslag over de zaken opgemaakt door auditeur L. VERMEIRE;

Gelet op de beschikking van 15 februari 2001 tot voeging van de zaken;

Gelet op de beschikking van 15 februari 2001 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste memories;

Gelet op de beschikking van 11 september 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 14 oktober 2002;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. DE BRABANDERE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat R. VERMEERSCH, die loco advocaat R. ASCRAWAT verschijnt voor de verzoekende partij in de eerste zaak, van advocaat D. BLOMMAERT, die verschijnt voor de verzoekende partijen in de tweede zaak, van advocaat R. JOSEPH, die loco advocaat T. BALTHAZAR verschijnt voor de verwerende partij, en van advocaat Chr. DE SCHRIJVER, die loco advocaat L. TRUYENS verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur L. VERMEIRE;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaken.

Overwegende dat de gegevens van de zaken kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Op 8 maart 1990 dient Maria SAMAN een aanvraag in tot het verkrijgen van een vergunning voor het openen van een voor het publiek opengestelde apotheek op het adres Vijfstraten 235 te Sint-Niklaas, adres dat met een op 5 oktober 1990 door de farmaceutische inspectie ontvangen brief gewijzigd wordt naar Klapperbeekstraat 36, wat volgens de aanvraagster in de onmiddellijke nabijheid is.

De aanvraag wordt ingediend op basis van artikel 1, § 3, a), van het koninklijk besluit van 25 september 1974 betreffende de opening, de overbrenging en de fusie van voor het publiek opengestelde apotheken, waarvoor is vereist dat de dichtstbijgelegen apotheek zich op ongeveer 1 km bevindt en minstens 2.500 inwoners aangewezen zijn op de nieuwe apotheek.

1.2. Bezwaren worden ingediend door de apothekers R. DUYNSLAEGER en V. LEROY. De Vereniging der Koöperatieve Apotheken van België (OPHACO) en de Algemene Pharmaceutische Bond (APB) brengen ongunstig advies uit. De gouverneur van de provincie Oost-Vlaanderen daarentegen adviseert gunstig, evenals de provinciale geneeskundige commissie.

1.3. Op 10 januari 1991 geeft de farmaceutische inspecteur een omstandig gemotiveerd ongunstig advies. Hoewel de geplande apotheek zou voldoen aan het geografisch criterium van artikel 1, § 3, a), van het koninklijk besluit van 25 september 1974, aangezien de dichtstbijgelegen apotheek zich op ca. 1 km bevindt (apotheek MARTENS), is niet voldaan aan het demografisch criterium, daar het door de aanvrager in aanmerking genomen gedeelte van Sint-Niklaas met ca. 5.129 inwoners ten noordoosten van de binnenring een deel van de stad is dat gewoon aanleunt bij de rest van de centrale stadsagglomeratie en daarvan niet wezenlijk gescheiden is, zoals blijkt uit de aanwezigheid van vier apotheken op een afstand van ca. 1 tot 1,5 km en de verbindingswegen tussen dat gebied ten noordoosten van de binnenring en het centrum. De geplande officina zou dan ook niet kunnen rekenen op ca. 5.129 inwoners maar op het gemiddelde cliënteel van een apotheek in Sint-Niklaas, nl. 1.900 tot 2.000 inwoners, temeer daar er een grote aantrekkingskracht uitgaat op dat gebied van het centrum van Sint-Niklaas.

1.4. Dat ongunstig advies wordt op 2 oktober 1991 bevestigd door de inspecteur-generaal van de Algemene Farmaceutische Inspectie, omdat de geplande vestiging blijkbaar niet de behoeften dekt van 2.500 inwoners.

1.5. Op 18 november 1991 brengt de vestigingscommissie een ongunstig advies uit, enerzijds omdat de geplande vestiging niet vergund kan worden op basis van artikel 1, § 2, van het koninklijk besluit van 25 september 1974 en anderzijds omdat niet voldaan is aan de toepassingsvoorwaarden van het door de tussenkomende partij ingeroepen artikel 1, § 3, van dat besluit. Wat dat laatste betreft bevat het advies de volgende motivering :

“Aanvrager doet echter beroep op het uitzonderingscriterium van artikel 1 § 3, littera a, zijnde voor een afstand van ongeveer 1 km de behoeftendeckking van 2.500 inwoners.

Verder houdt zij voor dat de aanvrager gesitueerd is in een afzonderlijke woonkern - door de binnenring van Sint-Niklaas wordt gescheiden van het stadscentrum - meer bepaald doet zij beroep op de inwoners van de straten gelegen in het noord-oosten van deze singel.

Deze woonkern wordt om haar leefbaarheid en aantrekkingskracht te bewijzen door aanvrager gestaafd met een minimum aanbod van voorzieningen en diensten (o.m. een rijksbasisschool, elf handelszaken, vier dokters en een veearts).

Bovendien wordt door de toenemende verkeershinder in de binnenstad, met de hieruit voortspruitende noodzakelijke omleiding van het verkeer, het voor de bewoners absoluut noodzakelijk over een apotheek in deze afzonderlijke woonkern te kunnen beschikken.

Aanvrager houdt verder voor dat zij kan rekenen op een woonkern van 5.129 inwoners, hetzij beduidend meer dan de wettelijke vereiste 2.500 inwoners.

Volgens de Farmaceutische Inspecteur bedragen de afstanden tot de vier dichtstbijzijnde apotheken :

- apotheek MARTENS : ongeveer 1 km
- apotheek DE SCHRIJVER : ongeveer 1,3 km
- apotheken DUYNSLAEGER en LEROY : ongeveer 1,5 km.

De geplande vestiging is gelegen in een buitenwijk van de stad Sint-Niklaas, Vijfstraten genoemd, gedeeltelijk op het grondgebied van de vroegere stad Sint-Niklaas en gedeeltelijk op het grondgebied van de huidige deelgemeente Nieuwkerken, die twee apothekers telt in het centrum.

De Farmaceutische Inspecteur is van oordeel dat het door aanvrager beschreven gedeelte van Sint-Niklaas met zijn 5.129 inwoners ten noord-oosten van de binnenring in feite deel uitmaakt van het stadscentrum en gewoon aanleunt bij de rest van de centrale stadsagglomeratie en zeker er niet van gescheiden (is) door de bovenvermelde ring of singel.

Hij vestigt er verder de aandacht op dat het ontbreken van een kerk, een belangrijk winkelcentrum en zeker de aanwezigheid van vier apotheken op een afstand van circa 1 km tot 1,5 km van het adres van de geplande officina met daarenboven de vlotte toegang tot die apotheken er duidelijk op wijzen dat het terzake niet om een afzonderlijke woonkern gaat.

Hoogstens zou kunnen aanspraak gemaakt worden op een bevolking van 1.900 tot 2.000 inwoners gelet op de grote aantrekkingskracht die uitgaat van het centrum rond de markt van Sint-Niklaas.

De Inspecteur-Generaal is van oordeel dat op demografisch vlak de aanvrager niet beantwoordt aan de criteria bepaald in artikel 1, § 1 en § 2 van het koninklijk besluit van 25 september 1974, betreffende de opening, de overbrenging en de fusie van voor het publiek opengestelde apotheken.

Verder slaagt er aanvrager niet in om het bewijs te leveren overeenkomstig de uitzonderingsvoorwaarde bepaald in artikel 1 § 3 a, dat zij aanspraak kan maken op een behoeftendeckking van minstens 2.500 inwoners. Advies van de Commissie.

Uit het voorgelegde plan blijkt dat de door aanvrager gekozen vestiging niet gelegen is in een afzonderlijke woonkern.

Niettegenstaande het bestaan van de binnenring zijn er zeer goede verbindingswegen met het centrum en kan de door aanvrager geviseerde bevolking via deze wegen beroep doen op de vier apotheken gelegen binnen een afstand van 1,5 km.

De oprichting van een bijkomende apotheek zou tot overconcentratie van de apotheken van het centrum van Sint-Niklaas leiden.

Aanvrager bewijst ook niet dat zij op een minimumbehoeftendeckking van 2.500 inwoners aanspraak kan maken.

In een gemotiveerd advies komt de Inspecteur DERAVE tot het besluit dat hoogstens 1.900 tot 2.000 inwoners kunnen in aanmerking gebracht worden. (...)”.

1.6. Na hoger beroep van Maria SAMAN adviseert de commissie van beroep op 24 september 1996 echter een gunstig gevolg te geven aan de vestiging van een apotheek te Sint-Niklaas, Klapperbeekstraat 36, omdat aan beide criteria van artikel 1, § 3, a), van het koninklijk besluit van 25 september 1974 is voldaan. De motieven van dat advies luiden als volgt :

“Overwegende dat de beroepsgrievan van appellante hoofdzakelijk gericht zijn tegen de overwegingen van de Vestigingscommissie die vastgesteld heeft dat de nieuwe vestiging niet gelegen is in een afgelegen woonkern en dat niet wordt bewezen dat een minimum behoeftendekking van 2.500 inwoners wordt gerealiseerd;

Overwegende dat appellante het accent legt op de aanleg en de uitbouw van de binnenring van Sint-Niklaas waarbij een afscheiding is gekomen tussen het Stadscentrum en de straten gelegen in het Noordoosten van deze singel;

Overwegende dat wel aanvaard kan worden dat door de aanleg van de singel, langswaar het doorgaand verkeer afgeleid wordt, het Stadscentrum afgescheiden geraakt is van het noordoostelijk deel van de stad Sint-Niklaas en de deelgemeente Nieuwkerken; dat echter twee apotheken gevestigd zijn buiten de binnenring van de stad, in noordelijke richting, namelijk deze van apotheker DUYNSLAEGER, Driekoningenstraat 142, op ongeveer 1,5 km van de geplande vestiging en deze van apotheker DE SCHRIJVER, Hoeistraat 212 op 1,3 km van de aangevraagde vestiging; dat anderzijds twee apotheken gevestigd zijn in het centrum van de huidige deelgemeente Nieuwkerken zodat bezwaarlijk kan gesproken worden van een afgelegen woonkern;

Overwegende dat niet kan betwist worden dat de geplande officina op ongeveer 1 km van de dichtstbijgelegen apotheek gevestigd zou worden; dat de dichtstbijgelegen apotheek deze is van apotheker MARTENS, Truweelstraat 128; dat deze afstand vastgesteld werd door de beëdigde landmeter A. VANDERGUCHT en door farmaceutische inspecteur W. DERAIVE in zijn verslag van 10/01/1991 aanvaard wordt;

Overwegende dat appellante ook het bewijs moet leveren, overeenkomstig de uitzonderingsvoorwaarde bepaald in art. 1, § 3 van het K. B. van 25 september 1974 dat zij aanspraak kan maken op een behoeftendekking van minstens 2.500 inwoners opdat in afwijking van het bepaalde in § 2 een bijkomende apotheek toegelaten kan worden;

Overwegende dat appellante in haar memorie van toelichting dd. 17/10/1991 en in haar beroepschrift dd. 16/12/1991 voorhoudt dat het voldoende bewezen is dat haar vestiging de behoeften zal dekken van een woonkern bestaande uit 5.129 inwoners; dat de farmaceutische inspecteur W. DERAIVE in het besluit van zijn verslag dd. 10/01/1991 ook melding maakt van 5.129 inwoners ten Noordoosten van de binnenring van Sint-Niklaas maar de mening is toegedaan dat de geplande apotheek slechts "op het gemiddelde cliënteel, voor een apotheek in St.-Niklaas zou kunnen rekenen, namelijk 1.900 tot 2.000 inwoners";

Overwegende dat appellante bij haar aanvraag dd. 8 maart 1990 een stadsplan voegde met aanduiding van 3 dichtstbijgelegen apotheken (waarbij de apotheek DUYNSLAEGER over het hoofd werd gezien) en waarop ook de geplande vestigingsplaats werd aangeduid alsook de straten die in aanmerking kunnen komen om de invloedssfeer van de nieuwe vestiging te beoordelen; dat deze straten op het plan in het grijs zijn aangeduid;

Overwegende dat bij het bestuderen van dit plan de volgende straten in aanmerking kunnen genomen worden om de behoeftendekking te bepalen: Klapperbeekstraat (294 inwoners) , Olmstraat (83) , Iepenstraat (84) ,

Vlasstraat (96), Grote Heinelinkstraat (470) , Godschalkstraat (126), Uilenstraat (224), Geertstraat (8), Huis te Halven (97), Begijnenstraat (500 inwoners, waarvan slechts de helft in aanmerking genomen wordt hetzij 250) , Sparrenhofstraat (373), Vrouwenekhoekstraat (245) en Nieuwe Molenstraat (218); dat aangezien het totaal aantal inwoners van voornoemde straten 2.568 bedraagt hiermede het bewijs geleverd is dat de nieuwe vestiging de behoeften kan dekken van 2.500 inwoners; (...)"

1.7. Bij het bestreden ministerieel besluit van 25 april 1997 wordt, onder verwijzing naar het advies van de commissie van beroep, de gevraagde vergunning verleend.

2. Over de rechtspleging.

2.1. Overwegende dat na de verwerping van de vordering tot schorsing bij het arrest nr. 75.047, van 10 juli 1998, in de zaak A. 77.566/IX-1019 binnen de termijn van dertig dagen na kennisgeving van dat arrest geen verzoek tot voortzetting werd ingediend namens de BVBA Apotheek DE SCHRIJVER; dat derhalve met toepassing van artikel 17, § 4 ter, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en artikel 15ter, §1, derde en vijfde lid, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State, de afstand van het geding moet worden vastgesteld door die verzoekende partij;

2.2. Overwegende dat in de zaak A. 77.453/IX-985 de memorie van antwoord buiten de voorgeschreven termijn van dertig dagen werd ingediend; dat bijgevolg overeenkomstig artikel 21, vijfde lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die memorie ambtshalve uit de debatten wordt geweerd;

3. Over de ontvankelijkheid.

3.1.1. Overwegende dat de verwerende partij in de zaak A. 77.566/IX-1019 opwerpt dat de derde en de vijfde verzoekende partij -de NV DUYNSLAEGER en de NV Apotheek WAELPUT- niet over het vereiste belang beschikken, omdat zij niet gekend zijn als vergunninghouder; dat zij hierbij toelicht dat overeenkomstig artikel 4, § 3, 1°, van het koninklijk besluit nr. 78 van 10 november 1967 betreffende de uitoefening van de geneeskunst, de verpleegkunde, de paramedische beroepen en de geneeskundige commissies, de vergunning

persoonlijk is; dat de vergunning van de apotheek gelegen te Sint-Niklaas, Driekoningenstraat 142, sinds 30 december 1989 eigendom is van de BVBA DUYNSLAEGER en niet van de NV DUYNSLAEGER en de apotheek gelegen te Nieuwkerken-Waas, van Constant WAELPUT en niet van de NV Apotheek WAELPUT, en dat in de beide gevallen er geen overdracht is gebeurd overeenkomstig de bepalingen van het koninklijk besluit van 13 april 1977 tot vaststelling van de regels die toelaten de waarde van de overdracht der apotheken vast te stellen en toezicht uit te oefenen op deze overdracht, noch er een kennisgeving werd gedaan zoals bepaald in artikel 20 van het koninklijk besluit van 25 september 1974;

3.1.2. Overwegende, wat de exceptie opgeworpen tegen de NV DUYNSLAEGER betreft, dat de wijziging van een vennootschapsvorm -de omvorming van een BVBA in een NV- geen overdracht inhield van de officina naar een andere titularis van de vergunning, aangezien de rechtspersoon dezelfde blijft; dat daarvoor geen voorafgaande vergunning is vereist op grond van het ingeroepen koninklijk besluit nr. 78 van 10 november 1967; dat weliswaar die wijziging overeenkomstig artikel 20, § 3, van het koninklijk besluit van 25 september 1974 diende te worden medegedeeld aan het bestuur, doch uit het feit dat die mededeling niet of niet tijdig is geschied niet kan worden afgeleid dat de vergunninghouder geen belang zou hebben om de vergunning tot het vestigen van een nieuwe apotheek te bestrijden;

Overwegende, wat de exceptie opgeworpen tegen de NV Apotheek WAELPUT betreft, dat de vergunning op naam van de fysieke persoon Constant WAELPUT werd ingebracht in de voornoemde vennootschap; dat noch volgens artikel 4, § 3, 1°, eerste lid, van voornoemd koninklijk besluit nr. 78 noch volgens zijn artikel 4, § 3, 5°, dat de Koning machtigt onder bepaalde voorwaarden regelen te bepalen op grond waarvan, vooraleer tot de overname of fusie van apotheken kan worden overgegaan, tot de definitieve stopzetting van haar werking kan worden besloten, een vergunning moet worden verleend voor de vervreemding, zoals de inbreng in een vennootschap, zolang het niet gaat om een fusie, wat ter zake niet het geval was; dat weliswaar luidens artikel 4, § 3, 1°, tweede en derde lid, van het voornoemde koninklijk besluit nr. 78 de vergunning persoonlijk is en zij, onverminderd het bepaalde in artikel 4, § 3, 6°, slechts overdraagbaar wordt ten vroegste vijf jaar na de opening van de apotheek; dat uit de totstandkoming van die bepaling echter blijkt dat hiermede beoogd werd speculatie te vermijden, namelijk dat

vergunningen zouden worden aangevraagd louter met de bedoeling ze door te verkopen; dat niet is aangetoond dat in casu de inbreng in de vennootschap werd verricht minder dan vijf jaar na het verkrijgen van de vergunning; dat wat betreft de verplichting tot mededeling aan het bestuur kan worden verwezen naar wat hierboven is gezegd met betrekking tot de NV DUYNSLAEGER;

Overwegende dat de exceptie derhalve niet opgaat;

3.2.1. Overwegende dat ten aanzien van de vijfde verzoekende partij de verwerende partij ook opwerpt dat zij niet doet blijken van de vereiste procesbe-
kwaamheid, procesbevoegdheid of hoedanigheid, omdat zij het bewijs niet voorlegt dat de raad van bestuur binnen de beroepstermijn besloten heeft tot het instellen van het annulatieberoep;

3.2.2. Overwegende dat blijkens de gegevens van het dossier Constant WAELPUT als gedelegeerd bestuurder van de vijfde verzoekende partij, de NV Apotheek WAELPUT, op 12 februari 1998 de beslissing nam om een schorsings- en annulatieberoep in te stellen bij de Raad van State; dat blijkens de oprichtingsakte van 18 december 1992 Constant en Wim WAELPUT en Monique VERMEULEN tot bestuurders zijn benoemd en Constant WAELPUT en Monique VERMEULEN werden verkozen tot afgevaardigde bestuurders; dat krachtens artikel 10bis van de statuten de raad van bestuur over de macht beschikt om alle rechtshandelingen te stellen, noodzakelijk of nuttig voor de verwezenlijking van het doel van de vennootschap met uitzondering van die bij de wet voorbehouden aan de algemene vergadering en van de in de statuten aan de algemene vergadering voorbehouden rechtshandelingen; dat luidens die statuten de vennootschap, onverminderd de algemene vertegenwoordigingsmacht van de raad van bestuur als college, in en buiten rechte rechtsgeldig wordt verbonden hetzij door twee bestuurders hetzij door één afgevaardigd bestuurder, en de gedelegeerde leden individueel of gezamenlijk optreden in uitvoering van een besluit van de raad van bestuur;

Overwegende dat artikel 522, § 2, van het Wetboek van vennoot-
schappen, welke bepaling inhoudelijk overeenstemt met de tekst van artikel 54, tweede en vierde lid, van de vroegere vennootschapswet, als volgt luidt: “De raad van bestuur vertegenwoordigt de vennootschap jegens derden en in rechte als eiser of als verweerder. De statuten kunnen echter aan een of meer bestuurders bevoegdheid verlenen om alleen of gezamenlijk de vennootschap te vertegenwoordigen ...”; dat ter

zake de statuten van de vijfde verzoekende partij een dergelijke bepaling bevatten en dat degene die besloten heeft het onderhavige beroep in te stellen op grond van die bepaling is opgetreden; dat de exceptie niet opgaat;

4. Over de gegrondheid.

4.1. Overwegende dat in de zaak A. 77.453/IX-985 de verzoekende partij als tweede middel de schending aanvoert van onder meer artikel 1, § 1, 3°, van het meergenoemde koninklijk besluit van 25 september 1974, doordat de vergunning niet werd verleend om te voldoen aan de noden van een afgelegen woonkern zoals voorgeschreven door die bepaling; dat de verzoekende partijen in de zaak A. 77.566/IX-1019 in hun enig middel ook de schending van dezelfde bepaling aanvoeren, onder meer stellende dat de bestreden vergunning louter gemotiveerd is door de verwijzing naar het advies van de commissie van beroep zonder dat de verwerende partij weerlegt dat de geplande vestiging niet is gesitueerd in een afgelegen woonkern;

4.2. Overwegende dat uit het antwoord van de verwerende partij in de zaak A. 77.566 /IX-1019 kan worden afgeleid dat zij de mening is toegedaan dat zodra de invloedssfeer van een geplande apotheek zich uitstrekt over het aantal inwoners zoals bepaald in artikel 1, § 3, en de afstandsvoorwaarden van die bepaling eveneens zijn vervuld, die apotheek geacht moet worden in de noden van een afgelegen woonkern te voorzien; dat zij in haar laatste memories stelt dat het gegrond bevinden van dit onderdeel van de middelen niet tot vernietiging kan leiden omdat het specifieke criterium van de afgelegen woonkern inmiddels uit artikel 1, § 1, werd weggelaten aangezien, wanneer de overheid opnieuw over de aanvraag zal dienen te beslissen, zij dezelfde beslissing zal moeten nemen als de bestredene; dat de tussenkomen partij daarentegen meent dat er wel sprake is van een afgelegen woonkern;

4.3.1. Overwegende dat toen de bestreden beslissing genomen werd de ter zake relevante bepalingen van artikel 1 van het koninklijk besluit van 25 september 1974 als volgt luiden :

"§ 1. De criteria die erop gericht zijn een behoorlijke spreiding van de voor het publiek opengestelde apotheken te organiseren zijn :

- 1° het beperken van het aantal apotheken tot een maximum per gemeente, zoals bepaald in de hiernavolgende paragrafen;
- 2° het voorkomen van een te grote concentratie van apotheken op een bepaalde plaats;

3° het voorzien in de noden van afgelegen woonkernen.

§ 2. Naargelang het bevolkingscijfer van de gemeente:

- meer dan 30.000 inwoners
- 7.500 tot 30.000 inwoners
- minder dan 7.500 inwoners

bedraagt, mag het aantal voor het publiek opengestelde apotheken niet hoger zijn dan het quotiënt van de deling van het totaal aantal inwoners door respectievelijk

:

- 3.000
- 2.500
- 2.000.

(...)

§ 3. In afwijking van het bepaalde in § 2 mag de vestiging van een bijkomende apotheek worden toegestaan :

- a) indien de dichtstbijgelegen apotheek zich op ongeveer 1 km bevindt van de geplande apotheek en indien deze laatste de behoeften dekt van 2.500 inwoners;
- b) (...);
- c) (...).";

4.3.2. Overwegende dat niet wordt betwist dat, wanneer het globale bevolkingscijfer van de stad Sint-Niklaas in aanmerking genomen wordt, de apotheek van de tussenkomende partij niet vergund kon worden op basis van de algemene criteria van artikel 1, § 2; dat zij enkel vergund kon worden indien aan de voorwaarden van de uitzonderingsregeling in artikel 1, § 3, a), was voldaan, meer bepaald aan de voorwaarde dat zij de behoeften dekt van 2.500 inwoners, aangezien ook niet wordt betwist dat de afstand van de geplande apotheek tot de dichtstbijgelegen bestaande apotheek "ongeveer 1 km" bedraagt; dat voorts, opdat met toepassing van artikel 1, § 3, de vestiging van een bijkomende apotheek kon worden vergund, ook artikel 1, § 1, bij de beoordeling moest worden betrokken, inzonderheid diende te worden uitgemaakt of de geplande vestiging voorziet in de noden van een afgelegen woonkern;

4.3.3. Overwegende dat het bestreden besluit verwijst naar het advies van de commissie van beroep; dat het geacht moet worden de motieven te zijn bijgevalen waarop die commissie gesteund heeft om de aanvraag gunstig te adviseren; dat ofschoon de commissie van beroep vaststelt dat er tussen de plaats waar de geplande apotheek gevestigd zou worden en het centrum van Sint-Niklaas een hindernis bestaat, ze niettemin, en wel uitdrukkelijk, tot de conclusie komt dat er geen sprake is van een afgelegen woonkern; dat het advies van de commissie dan ook door een tegenstrijdigheid is aangetast in zoverre enerzijds wordt vastgesteld dat aan de voorwaarde van artikel 1, § 1, 3°, niet is voldaan en toch wordt geadviseerd om de vergunning te verlenen; dat die tegenstrijdigheid ook het bestreden koninklijk besluit aantast; dat het middel in die mate gegrond is;

4.3.4. Overwegende dat de verwerende partij weliswaar terecht opwerpt dat het criterium afgelegen woonkern inmiddels uit de regelgeving werd weggelaten en dat, in voorkomend geval, de vergunning niet meer op grond van het niet vervuld zijn van die voorwaarde zal kunnen worden geweigerd; dat de Raad van State echter de wettigheid van het bestreden besluit moet beoordelen op grond van de wetgeving zoals zij gold toen dat besluit werd genomen; dat na de uitspraak van dit arrest de aanvraag opnieuw zal moeten worden beoordeeld, alle omstandigheden in acht genomen, en het de Raad van State niet toekomt daarover zijn mening in de plaats te stellen van die van het bestuur; dat hij zulks zou doen door de verzoekende partijen hun belang bij het middel te ontzeggen, hetgeen er immers op neerkomt nu reeds te oordelen dat de vergunning hoe dan ook moet worden verleend aan Maria SAMAN,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De afstand van het geding wordt vastgesteld wat betreft de BVBA Apotheek DE SCHRIJVER.

Artikel 2.

Vernietigd wordt het besluit genomen op 25 april 1997 door de minister van Volksgezondheid en Pensioenen waarbij aan Maria SAMAN de vergunning wordt verleend voor het openen van een voor het publiek opengestelde officina te Sint-Niklaas, Klapperbeekstraat 36.

Artikel 3.

De kosten van de vordering tot schorsing wat betreft de BVBA Apotheek DE SCHRIJVER, bepaald op 173,53 euro, komen ten laste van deze partij.

De kosten van de vorderingen tot schorsing en van de beroepen tot nietigverklaring van de andere verzoekende partijen, bepaald op 1735,30 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

De kosten van de tussenkomsten in de schorsingsprocedure en van de tussenkomst in de vernietigingsprocedure in de zaak A. 77.566/IX-1019, bepaald op 371,85 euro, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op
achttien november 2000 en twee, door de IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
	L. HELLIN,	staatsraad,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
Mevr.	S. VAN AELST,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. VAN AELST.

J. DE BRABANDERE.